

Arrest

nr. 64 917 van 15 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 29 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, Balon als etnie te hebben en christen te zijn. U bent geboren in Kumba op 5 december 1972 en u woonde steeds in Kumba.

Uw vader, (B.D.), was de chieft van Betik (vermoedelijk bedoelde u Betock) tot hij op 15 september 2005 overleed. Volgens de traditie zou u - als oudste zoon van uw vader - de volgende chieft van Betik worden. In februari 2008 vond er te Betik een vergadering plaats in verband met de begrafenis van uw vader en de opvolging van de chieft van Betik. Uw neef, advocaat (S.E.M.T.), was ook aanwezig en hij zei dat hij de volgende chieft van Betik wilde worden. Er ontstond een discussie. (S.E.M.T.) dreigde ermee u te laten opsluiten en de vergadering eindigde. De dag nadien werd u gearresteerd door de gendarmerie en opgesloten gedurende één week. Bij uw vrijlating zei men dat u de orde niet meer mocht verstoren. In februari 2009 riep u te Betik een nieuwe vergadering bijeen. (S.E.M.T.) viel met

enkele gendarmen binnen en zei dat iedereen die nog in het paleis kwam opgesloten zou worden. Begin maart 2009 werd u opnieuw opgesloten. Men zei dat u het dorp trachtte te splitsen. Na één maand werd u vrijgelaten en men gaf aan dat u in Betik geen vergadering meer mocht bijwonen en geen strafbaar feit meer mocht begaan. Later beslisten de ouderen van Betik dat u het graf van uw vader mocht bouwen, wat u ook deed. In oktober 2009 werd u in het paleis van Betik gearresteerd toen u aan het graf bouwde. De gendarmen beschuldigden u ervan dat u een illegale politieke meeting hield en u werd gedurende ongeveer één jaar opgesloten. Op 17 oktober 2010 kon u – met de hulp van een cipier – ontsnappen uit de cel. Op 2 november 2010 verliet u – samen met de smokkelaar (A.H.) – Kameroen per vliegtuig en diezelfde dag kwam u in België toe. Op 3 november 2010 diende u er een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten, omdat u verdere vervolging vreest door uw neef (S.E.M.T.), daar hij uw vader wenst op te volgen als chieft van Betik, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u totaal niet aannemelijk maakte waarom uw neef (S.E.M.T.) u volgens uw verklaringen enkele malen zou laten opsluiten hebben.

U gaf weliswaar aan dat uw neef zei dat hij uw vader wilde opvolgen als chieft van Betik en dat hij u enkele malen liet opsluiten, maar hoe dat hem dichterbij deze functie zou brengen, maakte u totaal **niet aannemelijk**. Zo dient er te worden opgemerkt dat u aangaf dat een kind van de vorige chieft van Betik de volgende chieft van Betik moet worden en dat de opvolging erfelijk is en dat de dorpingen automatisch weten dat u de opvolger van uw vader bent als chieft van Betik (gehoor CGVS, p.4 en p.9). Toen u verder gevraagd werd wie er mag oordelen over wie de volgende chieft van Betik wordt, gaf u aan dat (J.) de oudste persoon van het dorp is en dat hij de dorpschouften installeert. Toen u daarop gevraagd werd voor wie (J.) koos, gaf u aan dat hij aan uw kant stond, dat ook (R.) aan uw kant stond en dat alleen (En.) de kant van (E.M.T.) koos (gehoor CGVS, p.10-11). Uit bovenstaande blijkt dat u de wetten betreffende de opvolging van de chieft van Betik én de belangrijkste persoon die oordeelt over de opvolging van de chieft van Betik aan uw kant had. Bovendien blijkt uit bovenstaande dat het onmogelijk is voor (E.M.T.) – die geen zoon van uw vader is – om de chieft van Betik te worden. Overigens dient te worden vastgesteld dat uit de voor het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat (E.M.T.) in juni 2008 al sinds 5 jaar chieft van de Upper Balong Cultural and Development Association (hierna UBACUDA) – waaronder Betock valt – is (zie administratief dossier). Dat (E.M.T.) iemand driemaal zou laten opsluiten om een functie op te eisen die hij nooit kan krijgen én dit terwijl hij reeds chieft is van UBACUDA wat boven Betock staat, maakt dat uw asielrelaas elke grond mist.

Verder kunnen vragen gesteld worden bij uw verklaringen betreffende uw aanhouding door de 'gendarmen' in februari 2008, maart 2009 en oktober 2009.

U verklaarde dat uw vader, (B.D.) (die de chieft van Betik was), op 15 september 2005 overleed en dat u hem volgens de traditie zou opvolgen als chieft van Betik (gehoor CGVS, p.3-4). In februari 2008 vond er te Betik een vergadering plaats en uw neef, advocaat (S.E.M.T.) gaf er aan dat hij de volgende chieft van Betik wilde worden. Er ontstond een discussie en (S.E.M.T.) dreigde ermee u te laten opsluiten. De dag nadien werd u gearresteerd door de gendarmerie en u werd opgesloten gedurende één week (gehoor CGVS, p.7-8). U gaf aan dat u niet wist waarom u gearresteerd werd en dat de politie het niet tegen u zei. Later gaf u aan dat u dacht dat het was omwille van de ruzie die u had met (S.E.M.T.) (gehoor CGVS, p.8-9). Toen u gevraagd werd of nog andere mensen gearresteerd werden, ontweek u de vraag door te stellen dat de gendarmen u vroegen om naar Nguti te komen en dat ze u opsloten (gehoor CGVS, p.8). **Er dient te worden vastgesteld dat u vaag bent betreffende de door u beweerde opsluiting door de gendarmen in februari 2008.**

U verklaarde verder dat u in februari 2009 een nieuwe vergadering bijeen riep te Betik en dat (S.E.M.T.) binnen viel met enkele gendarmen en zei dat iedereen die nog in het paleis kwam, opgesloten zou worden. Begin maart 2009 werd u opnieuw opgesloten gedurende één maand, omdat u ruzie had met (S.E.M.T.) en hij wou tonen hoeveel macht hij wel had (gehoor CGVS, p.10-12). U gaf aan dat u met drie andere mensen in de cel zat, maar u wist niet of ze omwille van hetzelfde conflict werden opgesloten. Evenmin wist u de namen van uw drie celgenoten, omdat het lang geleden was. Verder wist u niet waarom uw drie celgenoten gearresteerd werden (gehoor CGVS, p.12-13). Men kan verwachten dat men preciezere herinneringen overhoudt aan een detentieperiode van één maand. **Bovenstaande**

vage verklaringen en onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van deze opsluiting en uw asielrelaas in het algemeen.

U verklaarde verder dat u in oktober 2009 in het paleis van Betik een derde maal gearresteerd werd toen u aan het graf van uw vader bouwde. U werd voor ongeveer één jaar opgesloten. Toen u gevraagd werd wat er verkeerd was aan het bouwen van een graf, gaf u aan dat de gendarmen u ervan beschuldigden een illegale politieke meeting te houden. Toen u erop gewezen werd dat het geen 'illegale politieke meeting' was, maar dat u gewoon een graf bouwde, gaf u aan dat er ook jongeren bij waren. Toen u gevraagd werd of dan niet duidelijk te zien was dat jullie een graf bouwden, gaf u aan van wel, maar dat u dacht dat de Divisional Officer en de commandant omgekocht werden (gehoor CGVS, p.14-15). Verder gaf u aan dat u beschuldigd werd van een leider van een groep te zijn, maar toen u gevraagd werd over welke groep het ging, gaf u aan dat u het niet weet (gehoor CGVS, p.16). **Er dient te worden vastgesteld dat er wederom een aantal bedenkingen rijzen betreffende de door u beweerde opsluiting door de gendarmen in oktober 2009. Bovendien slaagde u er niet voldoende in te verduidelijken met welk doel de gendarmerie u onder een vals motief zou arresteren en opsluiten.** Dat de Divisional Officer en de commandant omgekocht zouden zijn is overigens totaal hypothetisch.

Verder toonde u niet aan dat uw neef (S.E.M.T.) daadwerkelijk de macht zou hebben om u tot driemaal toe onterecht te laten opsluiten.

U gaf vaag aan dat (E.M.T.) zijn macht als advocaat en politicus gebruikte, dat hij bevriend is met de Divisional Officer en dat hij politicus is bij de Cameroon People's Democratic Movement (hierna CPDM) (gehoor CGVS, p.6 en p.11). Toen u gevraagd werd of (E.M.T.) een bepaalde functie had bij de CPDM, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.6). Verder gaf u aan dat (E.M.T.) u liet opsluiten omdat hij zijn macht wou tonen, maar toen u erop gewezen werd dat (E.M.T.) blijkbaar onvoldoende macht had om chieft van Betik te worden, bevestigde u dit (gehoor CGVS, p.12).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient gesteld te worden dat u er niet in slaagde een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker duidt, naast de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, aan als tegenpartij: "**De Belgische staat**, meer bepaald de federale regering, vertegenwoordigd door de Eerste Minister, voor wie optreedt de Minister van Migratie en asiel".

2.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 en ressorteert niet onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2°, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid. De minister van Migratie- en asielbeleid kan derhalve niet als tweede verwerende partij worden aangeduid. Verzoeker maakt evenmin duidelijk waarom dit *in casu* wel het geval zou zijn.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 48/3, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). Hij legde coherente en plausibele verklaringen af en de commissaris-generaal weigerde ten onrechte de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Verzoeker heeft weliswaar geen schriftelijk bewijs neergelegd doch wijt dit aan de omstandigheden van zijn vlucht. Hij bleef enkele dagen voor zijn vlucht verborgen.

De elementen aan de grondslag van de bestreden beslissing hebben volgens verzoeker geen doorslaggevend karakter om een weigering van de vluchtelingenstatus te rechtvaardigen.

Aangaande het feit dat hij niet aannemelijk maakte waarom zijn neef hem enkele malen liet opsluiten, wijst hij erop dat zijn neef sedert enkele jaren de chieft is van de Upper Balong Cultural and Development Association (UBACUDA). Deze organisatie groepeerde de leiders van diverse dorpen in de regio, waaronder Betock. Zijn neef is zelf geen dorpschief en heeft een louter administratieve functie. Als chieft van een dorp zou hij meer aanzien en financiële voordelen hebben. Derhalve wil zijn neef alles in het spel zetten om chieft van Betock te worden, ondanks dat hij hiervoor volgens de regels niet in aanmerking komt. Hij maakt misbruik van zijn hoge positie. Zulke praktijken zijn in Kameroen, één van de meest corrupte landen ter wereld, algemeen bekend. De autoriteiten nemen geen maatregelen tegen corruptie nu zij zelf de actoren van dit fenomeen zijn. Gelet op de heersende corruptie en het gebrek aan respect voor de wet in Kameroen is het niet bevreemdend dat verzoekers neef de positie van chieft op illegale wijze tracht op te eisen.

Met betrekking tot zijn arrestatie in februari 2008 heeft verzoeker verklaard dat hij de dag na de vergadering werd opgepakt. De politie vertelde hem niet de reden van zijn arrestatie doch uit tal van elementen blijkt dat deze verband had met de ruzie met zijn neef. Zijn neef bedreigde hem tijdens de vergadering met opsluiting en de volgende arrestaties en opsluitingen werden duidelijk door zijn neef bevolen. Dat de politie de reden van zijn arrestatie niet meedeelde kan verzoeker niet worden verweten.

Aangaande de opsluiting van maart 2009 stelt verzoeker dat uit de elementen in de bestreden motivering de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet kan worden afgeleid.

Betreffende de opsluiting van oktober 2009 is de beschuldiging dat hij een illegale politieke meeting zou hebben gehouden klaarblijkelijk een door de politie verzonnen reden om de arrestatie en lange opsluiting te rechtvaardigen. Dit toont ook aan waarom verzoeker de band tussen deze beschuldiging en het bouwen van een graf niet kan verklaren.

Omtrent de motivering dat hij niet aantoonde dat zijn neef de macht had om hem ten onrechte te laten opsluiten stelt verzoeker dat niet wordt getwijfeld aan het feit dat zijn neef advocaat was, noch aan diens positie als chieft van de UBACUDA. Gezien deze positie kan men er moeilijk aan twifelen dat zijn neef slechts een leidende positie kan hebben bij de CPDM. Het is algemeen geweten dat het lidmaatschap van de partij van de president de enige manier is om in Kameroen de stabiliteit van zijn financiële situatie en sociale situatie te garanderen.

Verzoeker stelt dat, indien er nog twijfel zou zijn over de geloofwaardigheid van zijn relaas, minstens voldoende elementen voorhanden zijn die rechtvaardigen dat aan hem het voordeel van de twijfel wordt toegekend.

3.1.2. Verzoeker legt bij aangetekend schrijven van 6 juli 2011 de kopieën neer van een convocatie van de gendarmerie van 10 februari 2011, een schrijven van de notabelen van zijn dorp van 16 februari 2011 en de omslag waarin deze documenten werden verstuurd (rechtsplegingdossier, stuk 10). Ter terechtzitting legt hij de originelen neer van de convocatie en van het schrijven van de notabelen van het dorp (*ibid.*, stuk 12).

3.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de

feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen documenten bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid. Dit klemmt des te meer daar hij reeds in november 2010 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangaf dat hij zou proberen zijn identiteitsdocumenten te laten opsturen (administratief dossier, stuk 11, nr.21) en eveneens reeds in februari 2011 bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) stelde dat hij aan zijn vriend vroeg om zijn geboortecertificaat op te sturen en dat hij dit certificaat verwachtte (administratief dossier, stuk 3, p.6).

De commissaris-generaal motiveert bovendien met recht dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken waarom zijn neef hem enkele malen zou hebben laten opsluiten of hoe dit zijn neef dichterbij de functie van chieft zou brengen. Verzoeker verklaarde dat de opvolging van de chieft erfelijk is, dat een kind van de vorige chieft de nieuwe chieft moet worden en dat de dorpingen automatisch weten dat verzoeker de opvolger is van zijn vader (administratief dossier, stuk 3, p4). Eveneens gaf hij aan dat Joshua de oudste persoon van het dorp is, dat hij de dorpschouften installeert en dat hij aan verzoekers zijde stond. Voorts stelde hij dat enkel Enoch de kant van zijn neef koos. Derhalve stonden de overige drie wijkchouften, waaronder Joshua en de interim chieft Robert, aan verzoekers zijde (administratief dossier, stuk 3, p.8, 10-11). Daarenboven gaf verzoeker aan dat de ouders van het dorp, die bepalen wie het nieuwe dorpschouft van Betock wordt, uitdrukkelijk te kennen gaven dat hij het nieuwe dorpschouft zou worden en zijn neef lieten weten dat deze zijn tijd verspeelde en dat ze verzoeker zouden benemen als nieuwe chieft (*ibid.*, p.13-14). Uit verzoekers verklaringen blijkt derhalve dat hij zowel de wetten betreffende de opvolging als de belangrijkste personen die oordeelden over de opvolging aan zijn zijde had. Tevens blijkt uit het voorgaande dat het voor zijn neef, die geen zoon was van verzoekers vader, onmogelijk is om de chieft van Betock te worden.

Voorts benadrukt de commissaris-generaal terecht dat uit de informatie in het dossier blijkt dat verzoekers neef in juni 2008 al sedert vijf jaren chieft was van de UBACUDA, waaronder Betock valt. Dat zijn neef hem blijvend zou vervolgen om een functie op te eisen die hij nooit kan krijgen en terwijl hij reeds chieft is van de UBACUDA is niet geloofwaardig. Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente en concrete vaststellingen te ontcrachten. Hij beperkt zich tot een algemene verwijzing naar een gebrek aan respect voor de wet en naar corruptie in zijn land, alsmede tot het uiten van een aantal persoonlijke hypothesen, vermoedens en ongefundeerde beweringen inzake de beweegredenen van zijn neef om hem toch te vervolgen. Verzoeker staft deze blote beweringen echter niet. Daarenboven doet zijn uitleg hoe dan ook geen afbreuk aan het voorgaande, nu uit de voormelde concrete vaststellingen genoegzaam blijkt dat het voor zijn neef, gelet op het feit dat deze noch een zoon is van verzoekers vader noch de steun geniet van de mensen in het dorp die beslissen over de opvolging, onmogelijk is chieft te worden.

Nog daargelaten dat verzoeker bij de DVZ aangaf dat zijn vader overleed in augustus 2005 (administratief dossier, stuk 11, nr.11) terwijl hij bij het CGVS stelde dat deze overleed in september 2005 (*ibid.*, stuk 3, p.3), legde hij tegenstrijdige verklaringen af aangaande de vergadering in februari 2008 die het beginpunt was van zijn problemen. Hij verklaarde bij het CGVS aanvankelijk dat Mr. William, de broer van zijn neef, op de vergadering zou hebben gevraagd de opvolgingskwestie nog tijdens diezelfde vergadering te bespreken waarna ruzie zou zijn ontstaan en zijn neef hem zou hebben bedreigd (*ibid.*, p.8). Wanneer even verder werd gevraagd of zijn neef broers en zussen had, antwoordde hij echter: "Ja, 2 zussen, Sali en Elisabeth. Hij heeft stiefbroers, David, Ayuck. Dat is het" (*ibid.*, p.9). Dat hij in het kader van zijn relaas melding maakt van een zekere Mr. William, de broer van zijn neef, terwijl hij in het kader van de vraag naar de broers en zussen van zijn neef van deze persoon geen melding maakt en integendeel uitdrukkelijk verklaart dat zijn neef slechts twee zussen en twee stiefbroers heeft, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

De bestreden beslissing motiveert op basis van verzoekers verklaringen voorts terecht dat hij vaag was betreffende zijn beweerde opsluiting door gendarmen in februari 2008. Verzoeker komt inzake deze motivering niet verder dan een herhaling van zijn eerdere verklaringen, welke geenszins afdoende is om de bestreden motivering te ontcrachten.

Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af omtrent het volgende probleem dat hij zou hebben ondervonden. Hij stelde bij het CGVS aanvankelijk dat op de vergadering die hij in februari 2009 zou hebben samengeroepen zijn neef zou zijn binnengevallen en *"(...) zei dat de personen die nog in het paleis kwamen, opgesloten zouden worden in Kumba"* (*ibid.*, p.10). Wanneer hem later tijdens het gehoor werd gevraagd waarom hij in oktober 2009 het graf van zijn vader bouwde in het paleis terwijl een half jaar eerder door zijn neef werd gezegd dat iedereen die nog in het paleis kwam zou worden gearresteerd, antwoordde hij echter: *"Dat werd nog niet gezegd"* en ontkende hij meermaals zijn eerdere verklaringen (*ibid.*, p.14).

Voorts stelt de commissaris-generaal met recht dat verzoekers vage verklaringen en onwetendheden de geloofwaardigheid van zijn beweerde opsluiting in maart 2009 en van zijn asielrelaas in het algemeen ondermijnen, alsmede dat een aantal bedenkingen rijzen bij zijn beweerde opsluiting door de gendarmen in oktober 2009, dat hij er niet in slaagde te verduidelijken met welk doel ze hem onder een vals motief zouden arresteren en opsluiten en dat zijn vermoeden dat de Divisional Officer en de commandant zouden zijn omgekocht louter hypothetisch is. Verzoeker brengt geen concrete argumenten of elementen aan die aan voormelde motieven ook maar enigszins afbreuk zouden kunnen doen. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind en worden zij door de Raad overgenomen.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker, temeer daar uit zijn hoger aangehaalde verklaringen blijkt dat hij de rechtmatige opvolger van zijn vader was en dat de persoon die de dorpschoude aanstelt, de interim chieft, drie van de vier wijkchoude van het dorp en de personen die oordelen over de opvolging allemaal aan zijn zijde stonden, alvorens eind 2010 het land te verlaten, nooit concrete stappen zou hebben ondernomen teneinde het conflict met zijn neef op te lossen. Gevraagd wat hij deed om het conflict met zijn neef op te lossen stelde hij: *"Ik kon niets doen. Ik kreeg de kans ook niet om iets te doen"* (*ibid.*, p.11), hetgeen gelet op het tijdsverloop tussen de aanvang van het conflict in februari 2008 en het ogenblik waarop hij het land verliet geenszins ernstig kan worden genomen. Verzoeker ging niet naar de paramount chieft omdat deze met zijn neef onder één hoedje zou hebben gespeeld doch deze laatste verklaring baseerde hij louter op hypothesen en vermoedens. Voorts ging verzoeker na zijn arrestatie in februari 2008 niet naar een advocaat om het conflict op te lossen omdat de situatie nog niet geëscaleerd was (*ibid.*). Ook na zijn tweede arrestatie en opsluiting in maart 2009 ging hij echter niet naar een advocaat om een zaak te starten of het conflict op te lossen. Behoudens dat hij ging praten met de dorpschoude en dorpsgenoten zag, waarbij deze aan zijn kant stonden, ondernam hij nooit andere stappen om het opvolgingsconflict op te lossen (*ibid.*, p.13-14). Hij ondernam hiertoe evenmin stappen nadat hij ontsnapte in oktober 2010. Hij ging opnieuw niet naar een advocaat ondanks dat hij onterecht gedurende een jaar zou zijn gedetineerd en probeerde evenmin een organisatie te contacteren die mensenrechten beschermt (*ibid.*, p.16-17).

Verzoeker brengt daarenboven niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België. Dit klemt nog des te meer daar hij dienaangaande ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Hij kon immers niet aangeven onder welke naam hij zou hebben gereisd (administratief dossier, stuk 3, p.6). Voorts legde hij tegenstrijdige verklaringen af daar waar hij bij de DVZ omtrent het voor hem gebruikte paspoort stelde: *"Ik heb het zelf nooit in mijn handen gehad"* (administratief dossier, stuk 11, nr.33), terwijl hij bij het CGVS aangaf het paspoort wel degelijk, zij het maar even, in handen te hebben gehad (administratief dossier, stuk 3, p.6). Deze vaststellingen vormen een verdere negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker heeft eveneens klaarblijkelijk nagelaten zich voorafgaand aan het gehoor bij het CGVS via zijn contacten met Kameroen te informeren met betrekking tot de stand van zaken in het opvolgingsconflict in Betock en verklaarde hierover geen nieuws te hebben (*ibid.*, p.18). Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling nochtans worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich op de hoogte te stellen van de evolutie van zijn problemen en de situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van desinteresse voor zijn voorgehouden problemen en ondergraaft verder de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging. Dit klemt nog des te meer daar zijn nalatige houding in schril contrast staat met zijn verklaringen dat hij de titel van chieft niet wilde opgeven, dat hij zijn positie en de chieftancy niet opgaf door naar het buitenland te vluchten en dat dat hij net wegging om zich beter voor te bereiden om beter te kunnen strijden. Bovendien kon verzoeker bij deze laatste verklaringen geen concrete duiding geven. Gevraagd welke voorbereiding hij hier dan al deed, kwam hij immers niet verder dan te stellen: *"Als ik terug zou gaan, dan zou ik tegen (E.M.) zeggen dat het genoeg was. Als hij nog zou leven als ik weer naar Kameroen zou gaan"* (*ibid.*, p.17).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

De documenten die verzoeker neerlegt vermogen niet de teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen (rechtsplegingsdossier, stukken 10 en 12).

Wat betreft het schrijven van de dorpsnotabelen, dient te worden vastgesteld dat de authenticiteitswaarde hiervan wordt ondergraven doordat in de hoofding het woord *“Ministry”* foutief wordt weergegeven als *“Ministey”*. Bovendien vertoont het een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter, hetgeen blijkt uit de aanhef (*“To whom it may concern”*) en het einde (*This document is issued to serve the propose it deserves*). Daarenboven kan de inhoud ervan niet worden gerijmd met verzoekers verklaringen. Zo zou hij blijkens het neergelegde stuk zijn gearresteerd door aanhangers van zijn neef en door hen zijn bedreigd met foltering. Verzoekers aanhangers zouden vervolgens zijn tussengekomen, dit zou hebben geleid tot een hevig gevecht en verscheidene personen zouden gewond zijn afgevoerd naar het ziekenhuis. Verzoeker maakte van dit alles nergens gedurende de procedure ook maar enige melding. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij dergelijke frappante gebeurtenissen, indien deze zich daadwerkelijk zouden hebben voorgedaan, zou hebben vermeld.

Tevens zou blijkens het schrijven van de dorpsnotabelen verzoekers neef het gemeentewoud zijn binnengedrongen, zou verzoeker naar aanleiding hiervan klacht hebben ingediend bij de gevestigde macht en zou het resultaat hiervan geweest zijn dat verzoeker zelf werd gearresteerd en een jaar werd vastgehouden. Dit kan vooreerst niet worden gerijmd met verzoekers hoger aangehaalde verklaringen waaruit blijkt dat hij geen concrete stappen ondernam om het conflict op te lossen of een zaak aan te spannen. Verzoeker maakte nergens enige melding van een klacht vanwege hem ten aanzien van de autoriteiten, laat staan van het feit dat deze klacht zou hebben geleid tot zijn arrestatie. Hij stelde integendeel dat deze plaatsvond toen hij in het paleis aan het graf van zijn vader aan het bouwen was en dat hij werd beschuldigd van het houden van een illegale politieke meeting.

Tevens dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing, op basis van de in het administratief dossier voorhanden zijnde landeninformatie, en in het verzoekschrift wordt gesteld dat de persoon (E.M.) *“sedert enkele jaren chief van de Upper Balong Cultural and development Asscociation”* is (verzoekschrift, p.6). Deze belangrijke functie van verzoekers beweerde tegenstrever wordt niet vermeld in het neergelegde schrijven.

De neergelegde convocaties bevat geen gegevens die betrekking hebben op verzoekers asielrelaas. Uit deze convocaties kan slechts worden afgeleid dat verzoeker werd verzocht zich aan te bieden op de gendarmerie op 15 februari 2011. Deze convocaties vermeldt nergens enige reden waarom verzoeker zich diende aan te bieden.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.3. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de sub 3.2.2. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.2.4. Verzoekers enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS